

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/112/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214010304
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Sládok
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214010304.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Sládka a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Kataríny Stanislavskej, v trestnej veci proti obžalovanému D. T., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 30.06.2014, sp. zn. 1T/86/2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.04.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného D. T., nar. XX.XX.XXXX, sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaného D. T. za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že v období od mesiaca október 2013 až ku dňu hlavného pojednávania v Šamoríne, okres Dunajská Streda a všade tam kde sa počas tohto obdobia zdržiava si riadne a včas neplní svoju vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi S.M.G., nar. XX.X.XXXX, bytom R. E., A. č. XXXX/XX, okres Dunajská Streda, ktorá mu vyplýva zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. a je konkretizovaná rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda pod č. k. 12P/61/2013-27 zo dňa 9.10.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.11.2013 a vykonateľnosť dňa 21.11.2013 z ktorého mu vyplýva povinnosť prispievať na výživu syna sumou po 50,- eur mesačne, vždy do 20-tého dňa mesiaca vopred k rukám matky T. G., počnúc dňom 9.10.2013, ako aj splatiť dlh na výživnom za obdobie od 15.5.2013 do 30.9.2013 vo výške 227,42 eur mesačne v splátkach po 15,- eur mesačne s bežným výživným pod stratou výhody splátok, pričom do dnes neuhradil ani jednu splátku, čím mu vznikol nedoplatok na výživnom v celkovej výške 450,- Eur. Za túto trestnú činnosť uložil obžalovanému podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Ako vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd I. stupňa ustálil skutkový stav predovšetkým na základe doznávajúcej výpovede obžalovaného a usvedčujúcej výpovede poškodenej - matky maloletého dieťaťa, ako aj na základe listinných dôkazov. Pri rozhodovaní o treste prihliadol na trestnú minulosť obžalovaného a tiež na to, že žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Špecializovaného trestného súdu Pezinok sp. zn. PK 1T/33/2010.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré však bližšie neodôvodnil.

Okresný prokurátor sa po vyhlásení rozsudku vzdal odvolania.

Zástupca krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe včas podaného odvolania, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v súlade s ustanovením § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaného, ktorý vzal dňa 25.02.2016 na krajskom súde na vedomie termín verejného zasadnutia určený na deň 7.4.2016 a zároveň mu bolo dané poučenie, že v prípade, že sa na tento termín bez vážneho dôvodu nedostaví, bude sa konať v jeho neprítomnosti.

Obžalovaný svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 7.4.2016 žiadnym spôsobom neospravedlnil.

Krajský súd pri plnení prieskumnej povinnosti zistil, že aj súd I. stupňa rozhodol napadnutým rozsudkom na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovaného dňa 30.6.2014, ktorý termín vzal obžalovaný na vedomie dňa 16.6.2014 (č. I. 52 spisu - zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 16.6.2014). Z uvedeného vyplýva, že boli splnené podmienky na vykonanie hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného v zmysle § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Výsluch obžalovaného vykonal súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní dňa 16.6.2014, kde sa obžalovaný priznal zo žalovaného skutku, požiadal o odročenie hlavného pojednávania za účelom zaplataenia zaostalého výživného, ktoré však do času vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku nezaplatil.

Skutkové zistenia súdu I. stupňa považuje odvolací súd za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku nezistil odvolací súd žiadne také pochybenia, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie veci a uplatnenie práva obžalovaného na obhajobu. Súd I. stupňa postupoval na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom, vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o obžalobe a zistil skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti.

Na základe obsahu spisového materiálu, aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Skutkové zistenia súdu I. stupňa sú v súlade so zisteným skutkovým stavom veci. Vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že vyživovacia povinnosť obžalovaného voči jeho maloletému synovi bola upravená rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 12P/61/2013 - 27 zo dňa 09.10.2013, ktorým mu bola určená povinnosť platiť na výživu maloletého sumu 50 Eur mesačne a splácať dlh na výživnom za obdobie od 15.5.2013 do 30.09.2013 v splátkach po 15 Eur mesačne k rukám matky maloletého T. G., ktorú vyživovaciu povinnosť od októbra 2013 až doposiaľ neplní. Neplnenie vyživovacej povinnosti je preukázané nielen výpoveďou obžalovaného, či už v prípravnom konaní, alebo na hlavnom pojednávaní dňa 16.6.2014, ale aj prehlásením matky maloletého dieťaťa - T. G., t. č. G., na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu dňa 7.4.2016.

Správna je aj právna kvalifikácia konania obžalovaného, táto zodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania, pričom krajský súd poukazuje na to, že obžalovaný v priebehu konania nepoukázal na žiadne také skutočnosti, na základe ktorých by mohol byť zbavený viny. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný síce nemá trvalý pracovný pomer, pracuje len príležitostne na brigádach, avšak neprejavil žiadnu snahu, čo i len čiastočne, plniť zákonnú vyživovaciu povinnosť.

Pri preskúmaní výroku o treste, krajský súd zistil, že aj tento výrok je správny a zákonný. Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu, súd I. stupňa správne prihliadol na trestnú minulosť obžalovaného, na to, že žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody vo veci Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK 1T/33/2010. Za takejto situácie neprichádzalo do úvahy uloženie iného ako nepodmiennečného trestu odňatia slobody. Výmeru trestu, vzhľadom na celkovú dĺžku neplnenia vyživovacej povinnosti, ako aj vzhľadom na postoj obžalovaného, považoval krajský súd skôr za miernu, avšak vzhľadom na nedostatok odvolania prokurátora neprichádzalo do úvahy uloženie prísnejšieho trestu.

Zaradenie obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia je v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písmeno b/ Trestného zákona, nakoľko ako vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaný bol za posledných 10 rokov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie, resp. zmenu napadnutého rozsudku, preto odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.